

Avrasya Dil Eğitimi ve Araştırmaları Dergisi

Dergi Web sayfası: <http://dergipark.gov.tr/ader>

ISSN 2651 - 5067

BEDENİN SESSİZ DİLİ

SILENT LANGUAGE OF THE BODY

Ertuğrul YAMAN*

*Prof. Dr., Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi, Eğitim Fakültesi, Türkçe ve Sosyal Bilimler Bölümü, e.yaman@ahievran.edu.tr ORCID: 0000-0002-5431-3243

Referans: Yaman, E. (2021). "Bedenin Sessiz Dili". *Avrasya Dil Eğitimi ve Araştırmaları Dergisi*, 5(1), 1-10.

Gönderilme Tarihi: 05.02.2021

Kabul Tarihi : 24.06.2021

Özet: Beden dili, çevremizdeki insanların tavır ve davranışlarını doğru anlamamız konusunda da bize ipuçları verir. Bunu başarabilmek için; insanlara değer vermek, gözlem yeteneğine güvenmek ve beden dilinin inceliklerini bilmek gerekir. Bedeniniz sözlerinizden çok daha dürüst ve gerçekte hissettiklerinizi açık sözlülükle aktarmaktan çekinmez. Beden, âdeta yaramaz bir çocuk gibidir. Nasıl ki çocuktan al haberi denirse, gerçek duygu ve düşüncüyü de vücuttan almak gerekir. Bedenimiz özünde sakladığı duygu ve düşünceleri içsel bir devinimle, her an dışa vurmaya devam eder. Sürekli hareket hâindedir; tıpkı durmaksızın akıp giden bir akarsuyun suları gibi, her daim değişir, dönüşür ve yenilenir. Bu süreğenliğe dil ve iletişim penceresinden bakıldığında, bedenin durmaksızın iletiler gönderdiğini gözlemleyebiliriz. Karşımızdakileri dinlerken de sözden önce özdeki gerçekliğe yoğunlaşmak, iletişimin sağlıklı yürümesini temin edecektir. Dil ve edebiyat

araştırmacılarının da artık hem çağın ruhunu yakalamak hem de daha derinlikli ve disiplinler arası çalışmalar yapmak için bu engin genişliğe doğru yönelmelerinde sayısız yarar vardır.

Anahtar Kelimeler: Dil, Beden Dili, İletişim

Abstract: Body language also gives us clues about understanding the attitudes and behaviors of the people around us. To achieve this; It is necessary to value people, to rely on observation and to know the subtleties of body language. Your body is much more honest than your words and does not hesitate to express what you actually feel in an honest way. The body is like a naughty child. Just as it is said "take from the child" real feelings and thoughts must also be taken from the body. Our body continues to express the emotions and thoughts that it hides in its essence with an internal movement. It is in constant motion; like the waters of an ever-flowing stream, they are always changing, transforming and renewed. Looking at this continuity through the window of language and communication, we can observe that the body is constantly sending messages. Concentrating on the essence of reality before speaking, while listening to others, will ensure a healthy communication. There are numerous benefits for language and literature researchers to turn towards this vast expanse, both in order to capture the spirit of the age and to carry out more in-depth and interdisciplinary studies.

Keywords: Language, Body Language, Communication.

1. Giriş

İnsanı diğer canlılardan farklı ve üstün kılan konuşma yeteneği, dilin alt becerilerinden birisidir. Konuşabilme özelliği, insanı tanımlayan ve tamamlayan niteliklerin başında gelmektedir. Buna karşın, konuşma becerisinin insana özgü duygu ve düşünceleri tümüyle dillendirmesi de mümkün değildir. Çünkü yürekteki bin bir türlü duyguyu ve zihindeki sınırsız düşünceleri ifade etmeye hiçbir dilin sözcükleri yetmez. Kimi duygular, yalnızca hissedilir; kimi düşünceler sadece akıldan geçirilir. Bunları ortaya koyabilmek için, konuşma dili de yazı dili de yetersiz kalır. İnsanın duygu ve düşüncelerinden beslenen edebiyatı ve onun yetişme zemini olan dili araştıranlar, çok daha derinlikli ve çok daha anlamlı çalışmalar yapabilmek ve insanlığın ufkunu açabilmek için yeni ve özgün dilleri de keşfetmek zorundadır. Bu zorunluluk, hem insanlığa hizmet hem de dil ve edebiyat alanlarına katkı sunma sorumluluğundan kaynaklanmaktadır.

İletişim ve Diller

İnsan için doğal bir gereksinim olan iletişim ihtiyacı, birbirinden çok farklı yol ve yöntemlerle karşılanabilmektedir. En çok bilinen ve en yaygın olarak kullanılan yöntem, konuşma dilidir. İnsan zihninde yaratılışıyla birlikte hazır olarak saklı bulunan ve zaman içinde ortaya çıkıp gelişen konuşabilme yeteneği, iletişim için yeterli olmadığı gibi, gerçekçi de değildir. Nitekim "*Dilin kemiği yoktur!*" sözü, konuşma dilinin bu yönüne de işaret etmektedir. Konuşma organlarından birisi olan dil, hem her türlü eylemi rahatça yapabilmekte hem de her türlü düşünceyi söze dönüştürebilmektedir.

Bu yönüyle konuşma dili, kendi içinde bin bir türlü yetersiz anlatma, yanlış anlama, eksik söyleme gibi riskleri de barındırmaktadır.

Duygu ve düşünceler, o denli kapsamlı ve derindir ki bir söz kalıbına sığdırmak pek de kolay değildir. Nitekim kavuşmanın tadı hangi dilde tam olarak ifadesini bulur? Çocuğu açlıktan ölen Afrikalı bir annenin acısını hangi dilin sözcükleri tam olarak betimleyebilir? Tıpkı yüksekte düşen şelale sularının şırıltısı gibi yaşanan bir coşkunun yürekteki yankısı hangi metne sığdırılır? Yaşananlarla söylenenler, gerçeklerle yazılanlar arasındaki ilişki ne oranda eşleştirilebilir? Yüreğe sığmayan duygular, zihni zonklatan düşünceler, hangi dilin kafesine kapatılabilir? Kendince gerçeğin peşinde koşan insanlık ve sanat dünyası, gerçekliğe ne denli yaklaşılabilecek? Gerçekliğin sahillerinde koşuşturan araştırmacılar, yepyeni ve çok daha özgün bir iletişim aracına gereksinim duymuyorlar mı? Duygu ve düşüncelerin ağırlığı karşısında, konuşma ve yazı dilinin yetersizliği ortadayken ve özellikle konuşma dilinin tehlikeli yanları varken yalnızca bu dilleri kullanmaktaki bunca ısrar niçindir?

İnsanların büyük çoğunluğu, bunca riske karşın, yine de ısrarla konuşma dilini kullanmaya devam etmekte. Çünkü konuşma dili yakın çevreden kolayca öğrenilen, geçişken, hazır bir dil türü kabul edilir. Oysa konuşmak; sözleri anlamlı bezemek, meramı söze yüklemek, sözün değerini yükseltmek sanıldığı kadar kolay bir iş değildir. Ne yazık ki konuşma ortamı, aynı zamanda kural tanımaz bir çatışma alanıdır. Cahille âlimi, uzmanla hevesliyi eşdeğer kılan ilginç bir ortamdır. Zira bu alanda atış serbesttir. Böylesi bir ortamda düşünmeksizin söz mermisini ağız haznesinden fütursuzca hedefe gönderme noktasında cahil ve amatörler çok daha cesurdur! O bakımdan ululardan kalan *“Kırk âlim, bir cahili ikna edememiş; bir cahil kırk âlimi alt etmiş.”* atasözü ne kadar da anlamlı ve gerçekçidir!

Hâl böyleyken iletişimde çok daha risksiz, çok daha gerçekçi bir yola, yeni bir iletişim diline gereksinim vardır. İşin aslında, konuşma dilinden çok daha köklü böylesi bir dil vardır: **Bedenin sessiz dili!**.. Atalar, *“Küp, içindekini sızdırır!”* demişler. İnsan bedeni de tıpkı bir küp gibi içindeki duygu ve düşünceleri, sessiz bir dille dışa vurur. Bu dışavurum, aslında gerçeğin ta kendisidir. Çünkü beden gerçekçidir, sahicidir. Ne kadar gizlemeye çalışsak da gözümüz, yüzümüz, elimiz, ayağımız başta olmak üzere bedenimiz içindekileri karşıya yansıtır. Gören gözler, anlayan kalpler için insanların özellikle yüzlerinde binlerce anlam gizlidir. İletişimde insanın yüzündeki enerji, doğru alındığında, hem karşıdaki bireyle anlaşma ve uzlaşma zemini yakalanır hem de gönül kapıları sonuna kadar açılmış olur.

Beden Dili

Beden dili, insanoğlunun ilk ve evrensel iletişim yöntemidir. İlk insan kabul edilen Hz.Adem'e her ne kadar isimler öğretilmiş olsa da muhtemeldir ki çevresindekilerle hareketler ve işaretler yoluyla anlaştığı varsayılabilir. Yeryüzünde bilinen dillerin doğuş ve gelişimleri, önemli bir araştırma alanı olmakla birlikte, sözün dışındaki bedensel iletişim kanallarının varlığı da bir gerçektir. Üstelik beden dilinin iletişimde etkisi, konuşma dilinden çok daha yüksektir. Bu durumu kadim filozoflar şu şekilde ifade etmişlerdir: *“Eski Yunanistan'ın büyük hatibi Domosten de iyi bir hitabenin sırrının ifade ediliş tarzı olduğunu söyledi. İyi bir hitabenin ilk özelliğinin ne olduğu sorulduğu*

vakit, "Hareket" cevabını verdi. İkinci özelliği ne idi? Cevap: "Hareket" Ya üçüncü özelliği? Cevap, yine aynı: "Hareket" Eski Roma'nın büyük hatibi Çiçereo da, bir "konuşmanın söyleniş tarzı, vücudun bir tür dilidir," dedi. (MUALLİMOĞLU 1991:s.248). Bunca önemli bir dil, ne yazık ki geleneksel dilbilgisi kitaplarında yeterince -bazılarında hiçbir şekilde- ele alınmamıştır. Sevindirici olan ise, dil bilimi ile ilgili kimi kaynaklarda konuya belli oranda da olsa yer verilmiştir (AKSAN 2000).

Beden dili, bir durum karşısında bedenin kendi duruşunu kodlamasıdır. Sözsüz mesajlar, insanoğlunun ilk ve ortak ana anlatım dilidir. Bu ortak dil, zamanla, insanın gelişim süreci içerisinde bazı değişikliklere uğramıştır. Nitekim insanoğlunun her türlü değişimi gibi beden dilindeki değişimler de doğaldır. Duygu ve düşüncelerin sessiz dili olan beden dili, süreç içerisinde toplumdan topluma değişiklikler göstermekle birlikte, çağlar içinde evrensel bir iletişim diline de dönüşmüştür. Böylelikle, konuşma dilini bilmediğimiz insanlarla gönülden gönle yansıyan duygu ve düşünceleri kısmen de olsa ama daha gerçekçi olarak anlayabilir kıvama gelinmiştir. Örnek olarak sevginin de üzüntünün de ortak olan duygusal zemini, şu ya da bu şekilde gerçeğe en yakın biçimiyle, yalnızca bedenin sessiz diliyle ortaya konulabilmektedir. Gülümseyen bir yüz, üzüntülü bir çehre veya çatık bir kaş dünyanın hemen her yerinde benzer duyguları ifade etmektedir. Sevginin de acının da dili ortaktır. Gözyaşı, her ortamda aynı düşünceleri çağırır. Bu türden örnekleri çoğaltmak mümkündür.

Beden dili, çevremizdeki insanların tavır ve davranışlarını doğru anlamamız konusunda da bize ipuçları verir. Bunu başarabilmek için; insanlara değer vermek, gözlem yeteneğine güvenmek ve beden dilinin inceliklerini bilmek gerekir. Bedeniniz sözlerinizden çok daha dürüst ve gerçekte hissettiklerinizi açık sözlülükle aktarmaktan çekinmez. Bedenin dili, âdeta yaramaz bir çocuk gibidir. Nasıl ki çocuktan al haberi denirse, gerçek duygu ve düşünceyi de vücuttan almak gerekir. Bedenimiz özünde sakladığı duygu ve düşünceleri içsel bir devinimle, her an dışı vurmaya devam eder. Sürekli hareket hâlinindedir; tıpkı durmaksızın akıp giden bir akarsuyun suları gibi, her daim değişir, dönüşür ve yenilenir. Bu süreğenliğe dil ve iletişim penceresinden bakıldığında, bedenin durmaksızın iletiler gönderdiğini gözlemleyebiliriz.

İnsanlar arası ilişkilerde, kişilerin, birbirlerine karşı çok değişik duygularının temelinde, sözlerle ifade etmekte yetersiz kaldıkları olumlu ve olumsuz duygularının arkasında büyüklü küçüklü beden dili işaretleri ve sözsüz mesajlar yatmaktadır. Zira insanlar konuşarak anlaşmadan önce, vücut hareketleri aracılığıyla anlaşılırdı. Eskiler, duygularını, düşüncelerini, ihtiyaçlarını ve birikimlerini hep beden dili aracılığıyla başka birbirlerine aktarırlardı. Bunca gelişme ve ilerlemeye rağmen günümüzde dahi, ana dilimizden daha çok beden dilini kullanmaktayız. Beden dili, gönlümüzün, ruhumuzun, kısacası duygularımızın en iyi ifade aracıdır. Evrensel ölçekte düşünüldüğünde, beden dili, tüm insanlığın ortak kültürel mirasıdır. Bu ortak kültürel miras, kimi gelişmiş ülkelerde bir iletişim aracı olmaktan çok, ekonomik bir yöntem olarak da değerlendirilmektedir.

İletişim kurarken sadece sözcükleri kullanmıyoruz; el, kol, beden hareketleri, yüz ifadeleri, bedenin duruş tarzı, sesin tonu, vurgusu ve tınısı gibi daha pek çok araç, gündelik iletişimimizi sağlıyor. Uzmanlar, iletişimin; %7'sinin sözcükler, %38'inin ses

tonu, %55'ininse vücut dili aracılığıyla kurulduğunu söylüyorlar. Beden dili, mademki temel iletişim aracımız ve kaçınılmaz olarak onu kullanıyoruz, sözsüz iletişimin inceliklerini bilmek hem kendimizi anlatmamızı, hem de çevremizdeki insanları derinlemesine tanımamızı sağlayacak bir araç olarak karşımıza çıkıyor. Dilin yapısındaki büyüleyici genişlik son derece ilgi çekici bir araştırma konusudur: *“Şurası unutulmamalıdır ki, insan dili yalnızca bir düşüncenin, bir duygu ya da isteğin söze dönüştürülmesi, bir bildirinin aktarılması olarak algılanmamalıdır. Özellikle konuşanla dinleyen kimse ya da hitap edilen kitle arasındaki ilişkiler, içinde bulunulan koşullar, konuşanla dinleyenlerin ruhsal durumları, amaçları, hatta art niyetleri, söylenenlerin algılanmasında önemli rol oynamakta, belli bir bildirme işleminin çok ötesine ulaşmaktadır* (AKSAN 2006: s.16).

Genellikle hissettiklerimizi ya da düşündüklerimizi cümlelerden çok beden dilimizle ifade ederiz. Söylemek istediklerimizin ancak küçük bir bölümünü sözlerle verirken çoğunu beden diliyle söyleriz. Beden dili aracılığıyla, çeşitli durumlar karşısında belki de vermek istemediğimiz pek çok tepki veririz. Çünkü beden, bizim irademiz dışında hareket eder. Biz etrafımıza farklı bir izlenim vermeye çalışsak da gerçek ruh hâlimizi vücut dilimiz ortaya koyar. Bu yönüyle gerçeğin arkasından koşanlar, iletişimde başarılı olmak isteyenler, dil ve edebiyat alanında ölümsüz eserler vermek isteyenler, mutlaka beden dilinin gizemli dünyasına da dalışlar yapmalıdırlar. Çünkü, beden dilinin bir hayli zengin alt açılımları da vardır.

Beden dilinin en önemli ögesi yüz hatlarıdır. Yüz hatlarının duygu ve düşüncüyü anlatma amaçlı kullanımı sonucunda, “mimik” adını verdiğimiz ve sözcük kaplarına sığmayacak derinlikte ve göz kamaştırıcı anlam parıltıları ortaya çıkmıştır. Zihnimizden gönlümüzden silinmeyen, zengin anlamlarıyla içimizde derinleşen pek çok yüz vardır. Bir bakış, bir gülüş, bir duruş, bir ifade bazen hafızalarda unutulmaz izler bırakır. Özellikle yüz ifadeleri zihinlerde ve belleklerde silinmez izler bırakır. Çünkü beden dilimizin en belirgin ve en keskin anlamları yüzümüzde gizlidir. Duygu yükünü omuzlamış, düşünce dehlizlerine sıkışmış bir insanın yüzündeki gerçekliği yakalamadan ağızdan istemli istemsiz çıkan sözlerin değeri, ancak nadide bir mücevherin ambalajı kadardır!

Beden dilinin en güçlü ifadesi gözlerle sağlanır. İnsanın hissettiklerini en kolay ve anlaşılır şekilde ifade eden organ, gözlerdir. Gözlerin her hareketinde, bir anlam vardır. Dolayısıyla, karşınızdaki insanın duygularını ele veren ve belki de ilk dikkat edilmesi gereken yerler gözlerdir. Zira gözler kalbin aynasıdır. Kalpte ne tür duygular varsa, onlar bir biçimde gözlere yansır. Göz göze gelmek, aynı zamanda gönül gönle gelmek demektir. Duyguların kaynağı kalp ise, kapısı gözlerdir. Gözlerin içindeki ışıltı, kalpten gelen duyguların yansımasıdır. O bakımdandır ki şairler, yüzyıllardır gözlerden yansıyan duygu ve düşünceleri söz yelkenleriyle taşıyıp durmanın telaşındalar. Heyhat! Ne kadar zor bir iş, ne denli derin bir ummana dalış!

Gözlerin ve bakışların gücünden habersiz olan kişiler, akıntıya karşı kürek çeken forsalar misali, ha gayret meramlarını anlatma derdine düşerler. Düşerler de bir durup muhatabın gözlerinden yansıyan duyguları yakalamayı düşünmezler! Bu sonuçsuz çaba, konuşanı yordduğu gibi, dinleyeni de canından bezdirir. Oysa şairin ifadesince *“Bir*

bakış bile yeterken anlatmaya her şeyi” bu bilinçsizce gayret, en değerli hazinemiz olan vakit pınarının su tutan yalağının tıkaçlarını söküp atmaktan başka bir işe yaramamaktadır! Bu idraksizlik, konuşanı da dinleyeni de mutsuz kılmakta, aralarına gözle görülmez duvarlar örmektedir.

Oysa konuşan ya da dinleyen duygu ve düşüncelerini rengârenk kelebeklerin kanatlarına yükleyerek üstümüze salmaktadır. Her davranışın, her hareketin içsel bir dışavurum olduğunu bilenler için; kaşınmak, yutkunmak, terlemek, gözleri kaçırmak... İç dünyamızı yansıtan davranış dilinin en önemlilerindedir. İstemsiz mimikler grubuna giren bu refleksler; korku, heyecan ya da yalan söyleme gibi durumlarda kendini gösterir. Konuşma zorlaşır, normalden daha sık yutkunma hissi doğar, dudaklar kurur, ateş yükselir...

Baş, el, kol, ayak ve beden anlatım amaçlı kullanımı da jestleri oluşturur. Baş hareketleri; başın yukarı, aşağı ve yanlara olan hareketleridir. Söz başa düşsün, söz hedefe varsın isteniyorsa, işin başında, başın konumuna, hareketlerine yoğunlaşılmalıdır. Başın her bir hareketi, aslında binlerce sözün rehberliğinden çok daha değerli ve anlaşılırdır. Eller ve parmaklar, iletişimde ve kendimizi ifade etmede en duyarlı ve etkili organlardır. İnsanın elinin becerisinin gelişmesi, beynin biyolojik gelişimine paraleldir. Üstat Ahmet Haşim’in bir yazısında başparmakla teknolojinin gelişimini ilişkilendirmesi, günümüz koşullarında çok daha derinlikli bir anlam kazanmaktadır. Nitekim insan beyninde başparmak ve işaret parmağını kontrol eden hücrelerin kapladığı alan baş ve bütün duyu organlarının kapladığı alana eşit, ayağın kapladığı alandan da on kat fazladır. Dil ve anlatım yollarının bir hayli çeşitlendiği, teknolojik araçların iletişimi kolaylaştırdığı günümüzde dahi, el işaretleri, hâlâ ifadeyi tamamlayıcı ve anlamı pekiştirici pek çok etkiye sahiptir.

O bakımdan konuşma konusunda uzman olan kişiler, etkili bir konuşma sırasında sözleri özenle seçerken bir yandan da ellerini ustaca kullanmanın peşine düşerler. Çünkü topluluk karşısında konuşurken el hareketleri, kimi zaman sözlerden çok daha etkili bir iletişim aracı olarak özel bir önem kazanır. Bütün bunlar dikkate alındığında, jestlerin iletişimde ve kendimizi doğru anlatma ne denli güçlü bir etmen olduğunu akıldan çıkarmamakta yarar vardır.

Bazı kimseler, söze hareket ve canlılık kazandırmak amacıyla, abartılı bir şekilde jest ve mimiklere başvururlar. Hâlbuki böylesine bir tutum, anlatımın değerini düşürür. Eğer konuşmayı bir yemeğe benzetecek olursak, beden hareketleri, yemeğin baharatı kabul edilebilir. Bir yemeğe nasıl ki baharat hiç katılmadığında veya kıvamından fazla katıldığında, yemek tadını kaybederse, konuşmada da durum aynıdır. Beden hareketlerinden yoksun bir konuşma ruhsuz, cansız ve heyecansız olur. Eğer bu hareketler abartılı olarak ortaya konarsa, konuşmanın tadı bozulur. Gereksiz ve aşırı el, kol ve vücut (jest) ile yüz (mimik) hareketleri, dinleyicilerin dikkatlerini dağıtır. Ayrıca, konuşmacı, kıyafetinden kürsüde duruş veya oturuşuna, hareketlerinden tavrına kadar her davranışına dikkat etmelidir. Dinleyici, kendisine hâkim olan ve saygı gösteren konuşmacıları sever. Yapılan hareketler ve edilen sözler yapmacık ise derhâl fark edilir. Bütün mesele, söz ve hareketlerde içten, sade ve sakin olabilmekte ve bunu sözle âhenkli bir şekilde yoğurabilmektedir.

Konuşma ve anlatımda, jest ve mimiklerin en sevimli olanı, aşırıya kaçmadan dairesel bir tarzda minik minik el kol hareketleri ve yumuşak yüz hareketleridir. Jest ve mimiklerin kullanımındaki diğer bir ölçü ise, hareketlerin ses, söz ve anlaşmanın önüne geçmemesidir. Biz yeteri kadar farkında olmasak da bedenimiz çevredekilere çok şey anlatmaktadır. Beden hareketlerinde ölçüyü kaçırmamak gerekir. Ölçsüzlük, dikkatleri dağıtır ve gülmelere yol açar. Bu hareket ve tavırlar, yerinde ve kararında yapıldığı zaman anlatılmak istenenler, daha kolay ve daha güçlü kavranır. Unutmamak gerekir ki iletişimde esas olan duygu ve düşüncelerdir. Konuşma, yazı veya beden dili, duygu ve düşüncelerin anlatımındaki etkili yol ve yöntemlerdir. Dolayısıyla, usulle esası çarpıştırmamakta yarar vardır. Onun yerine esasa uygun bir usul belirlemek gerekir.

Değerlendirme ve Sonuç

İnsanlar her duygu ve düşünceyi sözlerle ifade edemeyeceğini bile bile yine de ısrarla konuşma dilini kullanmayı sürdürürler. Oysa sözcükler, her zaman gerçekleri ortaya koymaz; hatta sözcükler, kimi zaman gerçek duygu ve düşüncelerini örtmek için de kullanılır. Gerçek duygu ve düşüncelerimizi söz perdelerinin arkasına gizlemek de - belki- mümkündür. Hâlbuki beden dilimizi, demirden sığınaklara dahi gizlememiz çoğu zaman olası değildir. O hâlde, söze bunca yüklenip kendimizi yormak ve riske atmak yerine, bedenimizin doğal ve sessiz diline kulak versek olmaz mı? Üstelik bu dil her zaman gerçeği söylemektedir. Görebilenler için, gerçek iletişimin en güvenilir kaynaklarından birisi de bedenimizin dilsiz sesidir.

Sözün özü şudur ki özde ne varsa, dışa da o yansır. Beden, ne ile doldurulursa dışarıya onu yansıtır. Gerçeğin, iyinin, doğrunun ve güzelin arkasına takılmışsak, bedenin sessiz diline de kulak vermek zorundayız. Bu sessiz dil, herkesçe fark edilmez; kimi bakar körler, gönül gözü bağlanmışlar, bu durumu anlamakta zorluk çekerler. Bu öngörüsüzlüğün, bakıp da görmezliğin cezasını da ağızlar, kulaklar ve beyinler çeker. O hâlde, hem kendimizin hem de karşıdakilerin beden diline önem verelim; göz atalım, kulak verelim! Konuşma esnasında özenle seçtiğimiz sözcükleri, dinleyicilere en uygun beden hareketleriyle bütünleyip kıvamını bulmuş yemek tadında sunalım. Özle sözü harmanlayıp yoğurduktan sonra ikram edelim. Karşımızdakileri dinlerken de sözden önce özdeki gerçekliğe yoğunlaşmak, iletişimin sağlıklı yürümesini temin edecektir. Dil ve edebiyat araştırmacılarının da artık hem çağın ruhunu yakalamak hem de daha derinlikli ve disiplinler arası çalışmalar yapmak için bu engin genişliğe doğru yönelmelerinde sayısız yarar vardır.

Kaynakça

Aksan, Dođan, Her Yönüyle Dil Ana Çizgileriyle Dilbilim, 1.Basım, TDK Yay. Ankara, 2000.

— — — — —, Dil, řu Büyüdü Düzen, Bilgi Yayınevi, 2. Baskı, Ankara, 2006.

Baltař, Zühal; Baltař Acar, Bedenin Dili, Remzi Kitabevi, 22. Basım, İstanbul, 1999.

Carnegie, Dale, Söz Söylemek ve İş Başarmak Sanatı, Timař Yay., İstanbul, 1994.

Chomsky, Noam, Dil ve Sorumluluk. (Çev: Hüsnü Özasya), Ekin Yayınları, İstanbul, 2002.

Condon, John C. Kelimelerin Büyüdü Dünyası-Anlambilim ve İletişim. (Çev: Murat Çiftkaya), İstanbul: İnsan Yayınları. 2000.

Stephen R.Covey, Etkili İnsanların 7 Alışkanlığı, (çev. Gönül Suveren-Osman Deniztekin), Varlık yay, İstanbul.

Yalçın, S. Kaan – Şengül, Murat, İletişimde Dilin İşlevleri, Turkish Studies/Türkoloji Araştırmaları Volume 2/2 Spring 2007.

Yaman, Ertuğrul, İletişimin Türkçesi, 3. baskı, Akçağ Yayınevi, Ankara, 2020.

Extended Abstract

Which is a natural human need for communication needs can be met in many different ways and methods from each other. The best known and most widely used method is spoken language. Spoken language, which is hidden in the human mind as a given with its creation and that emerges and develops over time, is not sufficient for communication, nor is it a realistic language. Body language is the coding of the body's own stance in the face of a situation. Nonverbal messages are the first and common main expressive language of human beings. This common language has undergone some changes in the course of human development over time. As a matter of fact, changes in body language are also natural, like all kinds of changes in human beings. Thoughts and feelings of body language with the silent language, but in the process vary from community to community, in the ages to the universal language of communication also has evolved. In this way, it is possible to understand the feelings and thoughts reflected from the heart with people whose spoken language is not familiar, albeit partially, but more realistically. As an example, the common emotional ground of both love and sadness can be revealed in the most realistic form, only through the silent language of the body. A smiling face, a sad face or a frowning eyebrow express similar emotions almost anywhere in the world. The language of love and pain is common. Tears evoke the same thoughts in every setting. It is possible to increase such examples.

Body language also gives us clues about understanding the attitudes and behaviors of the people around us. To achieve this; It is necessary to value people, to rely on the ability to observe and to know the subtleties of body language. Your body is much more honest than your words and does not hesitate to convey what you actually feel in an honest way. The body is like a naughty child. Just as it is said "take from the child" real feelings and thoughts must also be taken from the body. Our body continues to express the feelings and thoughts that it hides in its essence with an internal movement. It is in constant motion; like the waters of an ever-flowing stream, they are always changing, transforming and renewed. When looking at this continuity through the window of language and communication, we can observe that the body is constantly sending messages.

The essence of the promise that whatever is in essence, the outside is reflected in it. The body reflects whatever it is filled with. If we are stuck behind the truth, the good, the truth and the beautiful, we have to listen to the silent language of the body. This silent language is not noticed by everyone; some are blind, tied for prudence, have difficulty understanding this situation. Mouths, ears, and minds suffer the punishment for this short-sightedness and blindness. So let's give importance to the body language of both ourselves and those of others; Let's take a look and listen! Let's present the words we carefully selected during the speech to the audience in the taste of food that has found the consistency by integrating with the most appropriate body movements. After blending and kneading the word, let's serve it. Concentrating on the essence of reality before speaking, while listening to others, will ensure a healthy communication. There are numerous benefits for language and

literature researchers to move towards this vast expanse, both to capture the spirit of the age and to conduct more in-depth and interdisciplinary studies.